

Decyzja o skierowaniu kierowcy na badania lekarskie może zapaść wówczas, gdy starosta uzyska informacje, że stan zdrowia kierowcy świadczy o istnieniu przeciwwskazań do kierowania pojazdami, a źródło uzyskania tego typu informacji jest wiarygodne. Informacja – pochodząca od właściwego organu Prokuratury oraz oparta na udostępnionej organowi opinii psychiatryczno-psychologicznej i orzeczeniu sądowym – stanowi informację wiarygodną. Z całą pewnością zawiadomienie pochodzące od takiego organu może i powinno stanowić podstawę do wydania decyzji w przedmiocie skierowania skarżącego na badania lekarskie.

wyrok WSA w Kielcach z 14 grudnia 2016 roku, sygn. II SA/Ke 830/16, nieprawomocne

Podstawę prawną skierowania na badania lekarskie przeprowadzane w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami stanowi art. 99 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy o kierujących pojazdami, zgodnie z którym, starosta wydaje decyzję administracyjną o skierowaniu kierowcy lub osoby posiadającej pozwolenie na kierowanie tramwajem na badanie lekarskie, jeżeli istnieją uzasadnione zastrzeżenia co do stanu zdrowia. Z kolei stosownie do art. 75 ust. 1 pkt 5 ustawy badaniu lekarskiemu przeprowadzanemu w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami, zwanemu dalej "badaniem lekarskim", podlega, z zastrzeżeniem ust. 4 osoba posiadająca prawo jazdy lub pozwolenie na kierowanie tramwajem, jeżeli istnieją uzasadnione i poważne zastrzeżenia co do stanu jej zdrowia.

Treść powołanych wyżej regulacji nie wskazuje precyzyjnie, jakie zastrzeżenia są wystarczające do skierowania danej osoby na badania lekarskie. Mowa w nich jedynie o tym, że muszą być one "uzasadnione" i "poważne" oraz, że informacja o nich musi być wiarygodna. Są to zatem stwierdzenia dość ogólne, pozostawiające właściwemu organowi orzekającemu możliwość dokonania oceny, czy w konkretnym wypadku zastrzeżenia są właśnie tego rodzaju.

W orzecznictwie sądownoadministracyjnym wskazuje się, że zwrot "uzasadnione zastrzeżenia" należy interpretować zgodnie z celem ustawy, którym jest zapewnienie maksymalnego bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Jedną z istotnych przesłanek bezpieczeństwa ruchu jest stan zdrowia kierowcy. Od dyspozycji zdrowotnej kierowcy w dużym stopniu zależy bowiem bezpieczeństwo ruchu, a niedomagania kierowcy w tym zakresie są czynnikiem wpływającym na zagrożenie bezpieczeństwa ruchu.

W piśmiennictwie zwraca się uwagę, że podstawę wydania decyzji o skierowaniu na badania mogą stanowić konkretne i uzasadnione okoliczności świadczące o pogarszającym się stanie zdrowia strony. Zachowanie świadczy o możliwości obniżenia sprawności psychofizycznej kierowcy, o ile bezpośrednio wskazuje na objawy chorobowe, upośledzenia, zaburzenia psychiczne czy osobowe – a więc zagrożenia medyczne, psychiczne lub osobowe (por. wyrok WSA w Szczecinie z dnia 17.01.2013r. o sygn. akt II SA/Sz 1195/12, LEX nr 1274652). Ocena przesłanek uzasadniających wydanie danej osobie skierowania musi być dokonana każdorazowo przez pryzmat ewentualnego zagrożenia dla ruchu.

Mając na uwadze przedstawione wyżej rozważania, stwierdzić trzeba, że decyzja o skierowaniu na badania lekarskie może zapaść wówczas, gdy organ uzyska informacje, że stan zdrowia kierowcy świadczy o istnieniu przeciwwskazań do kierowania pojazdami, a źródło uzyskania tego typu informacji jest wiarygodne. W ocenie Sądu informacja – pochodząca od właściwego organu Prokuratury oraz oparta na udostępnionej organowi opinii psychiatryczno-psychologicznej i orzeczeniu sądowym – stanowi informację wiarygodną. Z całą pewnością zawiadomienie pochodzące od takiego organu może i powinno stanowić podstawę do wydania decyzji w przedmiocie skierowania skarżącego na badania lekarskie.